

TRIPON, GAVRIL

n. 12 martie 1860, Iclod, Someș(azi jud. Cluj)

d. 09 mai 1930, Cluj

Studiile liceale le-a urmat la Liceul Armeano-Catolic din Gherla și la Liceul Piarist din Cluj. Bacalaureatul l-a susținut în anul 1883 la Cluj. Studiile universitare (1883-1887) le-a finalizat la Facultatea de Drept din Cluj, unde în anul 1888 și-a susținut doctoratul. Diploma de avocat a obținut-o în urma unui concurs în anul 1890 la Târgu Mureș. Stagiul de practică l-a făcut în cabinetele de avocatură ale lui Aurel Isac la Cluj și Gavril Man la Dej. A profesat avocatura la Bistrița începând cu anul 1890, fără întreruperi până în anul 1919.

În timpul studenției, dar și după aceea, s-a implicat în viața socială și culturală a românilor din Cluj, fiind membru în Comitetul Societății Academice „Iulia”, apoi membru fondator al Astrei și al Societății fondului de teatru. După formarea Despărțământului Astrei la Năsăud, a fost președintele acestei organizații culturale. La Bistrița a înființat Reuniunea de cântări (1895) și a fost membru în Consiliul Băncii „Bistrițeană”, contribuind la înființarea băncii „Coroana”. A colaborat cu publicații la *Tribuna*, dar și la alte ziare, sub pseudonimul Gabius.

S-a implicat și în politică, fiind ales membru în anul 1891 în Comitetul Executiv Național prezidat de Ioan Rațiu. În adunarea națională ținută la Sibiu a susținut politica memorandistă, fiind și unul dintre semnatarii Memorandului din anul 1892. Din cauza acestui lucru a fost dat în judecată în anul 1894, alături de alți 15 memorandiști. În anul 1895 ia parte la Congresul naționaliștilor care a avut loc la Budapesta, ca delegat din partea românilor transilvăneni. La Adunarea Națională din 10 ianuarie 1905, ținută la Sibiu, a susținut politica pasivistă a Partidului Național Român; din acest motiv nu intră în comitetul activist.

În toamna anului 1918 a fost președinte al Consiliului Național Român din Bistrița. La Marea Adunare de la Alba Iulia a participat ca delegat al județului Năsăud, fiind ales și în Marele Sfat Național. În decursul anului 1919 a asigurat instaurarea treptată a autorității statului român la nivelul județului. A organizat primirea la Bistrița a Regimentului 14 Infanterie comandat de colonelul Traian Gheorghiu, iar pe Regele Ferdinand I și pe regina Maria i-a primit în locuința sa.

După finalizarea procesului de instaurare a administrației românești a fost numit prefect în fruntea județului Bistrița-Năsăud, funcție deținută până în anul 1920, când trece ca membru în Comitetul Agrar Ardelean.

A făcut parte din Parlamentul României Mari ca deputat în ciclul 1922-1926 și 1927-1928. În perioada interbelică a fost membru al Partidului Național Liberal.

A murit la vârsta de 70 de ani la Cluj, unde a fost și înmormântat, în Cimitirul Central al orașului.